

ЗАКОН УКРАЇНИ

(Закон втратив чинність на підставі Закону
N 2210-III (2210-14) від 11.01.2001, ВВР, 2001, N 12, ст.64)

Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної
конкуренції у підприємницькій діяльності

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, N 21, ст.296)

(Вводиться в дію Постановою ВР
N 2133-XII (2133-12) від 18.02.92, ВВР, 1992, N 21, ст.297)

(Із змінами, внесеними згідно з Декретом
N 49-93 від 12.05.93, ВВР, 1993, N 27, ст.291

Законами

N 75/95-ВР від 28.02.95, ВВР, 1995, N 13, ст.85

N 82/95-ВР від 02.03.95, ВВР, 1995, N 14, ст.90

N 258/95-ВР від 05.07.95, ВВР, 1995, N 28, ст.202

N 642/97-ВР від 18.11.97, ВВР, 1998, N 10, ст. 36

N 154/98-ВР від 03.03.98, ВВР, 1998, N 34, ст.229

N 783-XIV (783-14) від 30.06.99, ВВР, 1999, N 34, ст.274 -
редакція набирає чинності одночасно з набранням чинності

Законом про Державний бюджет України на 2000 рік

N 2120-III (2120-14) від 07.12.2000, ВВР, 2001, N 2-3, ст.10

N 2905-III (2905-14) від 20.12.2001, ВВР, 2002, N 12-13, ст.92)

(У тексті Закону слова "органи влади і управління", "чинне законодавство України", "чинне законодавство" у всіх відмінках замінено відповідно словами "органи державної влади, органи місцевого самоврядування та органи адміністративно-господарського управління та контролю", "законодавство України", "законодавство" у відповідних відмінках, слова "підприємець", "господарючий суб'єкт (підприємець)", "господарючий суб'єкт" у всіх відмінках замінено словами "суб'єкт господарювання" у відповідних відмінках, слова "підприємці" (крім слова "підприємців" у абзаці шостому статті 1), "господарючі суб'єкти (підприємці)", "господарючі суб'єкти" у всіх відмінках замінено словами "суб'єкти господарювання" у відповідних відмінках згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

Цей Закон визначає правові основи обмеження і попередження монополізму, недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності та здійснення державного контролю за додержанням норм антимонопольного законодавства.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

Для цілей цього Закону вживаються такі терміни:

товар - продукт діяльності (включаючи роботи, послуги, а також цінні папери), призначений для реалізації;

ринок товару (товарний ринок) - сфера обороту товару однієї споживчої вартості, в межах якої визначається монопольне становище;

органи державної влади - міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, державні органи, що здійснюють регулювання діяльності суб'єктів природних монополій, регулювання ринку цінних паперів, державні органи приватизації, місцеві органи виконавчої влади; (Абзац четвертий статті 1 в редакції Законів N 258/95-ВР від 05.07.95, N 154/98-ВР від 03.03.98)

органи адміністративно-господарського управління та контролю - об'єднання підприємств, інші суб'єкти господарювання, громадські організації при виконанні ними функцій управління та контролю в межах делегованих їм повноважень органів державної влади чи органів місцевого самоврядування; (Абзац п'ятий статті 1 в редакції Закону N 154/98-ВР від 03.03.98)

конкуренція - змагальність підприємців, коли їх самостійні дії обмежують можливості кожного з них впливати на загальні умови реалізації товарів на ринку і стимулюють виробництво тих товарів, яких потребує споживач;

монопольне становище - домінуюче становище суб'єкта господарювання, яке дає йому можливість самостійно або разом з іншими суб'єктами господарювання обмежувати конкуренцію на ринку певного товару. Монопольним визнається становище суб'єкта господарювання, частка якого на ринку певного товару перевищує 35 відсотків. Рішенням Антимонопольного комітету України може визначатися монопольним становище суб'єкта господарювання, частка якого на ринку певного товару менше 35 відсотків;

монопольна ціна - ціна, яка встановлюється суб'єктом господарювання, що займає монопольне становище на ринку, і призводить до обмеження конкуренції або порушення прав споживача; (Абзац восьмий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

монопольна діяльність - дії (бездіяльність) суб'єктів господарювання за умови монопольного становища на ринку одного суб'єкта господарювання (групи суб'єктів господарювання) у виробництві та реалізації товарів, а також дії (бездіяльність) органів державної влади, органів місцевого самоврядування та органів адміністративно-господарського управління та контролю, спрямовані на недопущення, істотне обмеження чи усунення конкуренції;

монопольне утворення - підприємство, об'єднання чи господарське товариство та інше утворення, що займає монопольне становище на ринку;

суб'єкт господарювання - юридична особа незалежно від організаційно-правової форми та форми власності чи фізична особа, яка займається діяльністю з виробництва, реалізації, придбання товарів, іншою господарською діяльністю; будь-яка юридична або фізична особа, яка здійснює контроль над суб'єктами господарювання, група суб'єктів господарювання, якщо один або декілька з них здійснюють контроль над іншими. Суб'єктами господарювання визнаються також органи державної влади, органи місцевого самоврядування, а також органи адміністративно-господарського управління та контролю в частині їх діяльності з виробництва, реалізації, придбання товарів чи іншої господарської діяльності; (Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом N 258/95-ВР від 05.07.95, в редакції Закону N 154/98-ВР від 03.03.98)

інформація - відомості в будь-якій формі та вигляді, на будь-яких носіях (у тому числі листування, книги, помітки, ілюстрації (карти, діаграми, органіграми, малюнки, схеми тощо), фотографії, голограми, кіно-, відеофільми, мікрофільми, звукові записи, бази даних комп'ютерних систем або повне чи часткове відтворення їх елементів), пояснення осіб та будь-які інші

публічно оголошені чи документовані відомості; (Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

контроль - вирішальний вплив юридичної або фізичної особи на господарську діяльність суб'єкта господарювання, який здійснюється, зокрема, завдяки: праву володіння чи користування всіма активами або їх значною частиною; праву, яке забезпечує вирішальний вплив на формування складу, результати голосування та рішення органів управління суб'єкта господарювання; укладенню угод, які дають можливість визначати умови господарської діяльності, давати обов'язкові для виконання вказівки або виконувати функції органу управління суб'єкта господарювання; заміщенню посади керівника, заступника керівника спостережної ради чи правління, іншого наглядового чи виконавчого органу суб'єкта господарювання особою, яка вже обіймає одну чи кілька із зазначених посад в інших суб'єктах господарювання; займанню більше половини посад членів спостережної ради, правління, інших наглядових чи виконавчих органів суб'єкта господарювання особами, які вже обіймають одну чи кілька із зазначених посад в іншому суб'єкті господарювання. (Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

Стаття 2. Застосування Закону

1. Закон застосовується до відносин, в яких беруть участь суб'єкти господарювання.

2. Закон не поширюється на відносини, що випливають із прав на об'єкти інтелектуальної власності, за винятком випадків, передбачених цим Законом. (Пункт 2 статті 2 в редакції Закону N 75/95-ВР від 28.02.95)

3. Закони України можуть передбачати особливості регулювання відносин, пов'язаних з монопольною діяльністю і недобросовісною конкуренцією на фінансових ринках і ринках цінних паперів, порівняно з цим Законом.

4. У випадках, якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що їх містить цей Закон, застосовуються правила міжнародного договору. (Пункт 4 статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

Розділ II

ЗЛОВЖИВАННЯ МОНОПОЛЬНИМ СТАНОВИЩЕМ НА РИНКУ. НЕПРАВОМІРНІ УГОДИ. ДИСКРИМІНАЦІЯ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

(Дію статті 3 зупинено згідно з Декретом N 49-93 від 12.05.93)

Стаття 3. Визначення монопольного становища

Монопольне становище підприємців на ринку для всіх видів товарів виробничого призначення (продукції виробничо-технічного призначення), а також в обігу капіталів (фінансів, цінних паперів тощо) визначається в межах території України.

Монопольне становище підприємців на ринку для всіх видів товарів народного споживання, а також для всіх видів робіт і послуг визначається Антимонопольним комітетом України та його територіальними управліннями в межах адміністративної області або автономії (район, населений пункт).

Стаття 4. Зловживання монопольним становищем на ринку

Зловживаннями монопольним становищем вважаються:

нав'язування таких умов договору, які ставлять контрагентів в нерівне становище, або додаткових умов, що не відносяться до предмета договору, в тому числі нав'язування товару, не потрібного контрагенту;

обмеження або припинення виробництва, а також вилучення з обороту товарів, що призвели або можуть призвести до створення або підтримки дефіциту на ринку чи встановлення монопольних цін; (Абзац третій статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

часткова або повна відмова від реалізації чи закупівлі товару при відсутності альтернативних джерел постачання або збуту, що призвели або можуть призвести до створення або підтримки дефіциту на ринку чи встановлення монопольних цін; (Абзац четвертий статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

інші дії, що призвели або можуть призвести до створення перешкод доступу на ринок (виходу з ринку) інших суб'єктів господарювання; (Абзац п'ятий статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

встановлення дискримінаційних цін (тарифів, розцінок) на свої товари, що обмежують права окремих споживачів;

встановлення монополю високих цін (тарифів, розцінок) на свої товари, що призвело або може призвести до порушення прав споживачів; (Статтю 4 доповнено абзацом сьомим згідно із Законом N 258/95-ВР від 05.07.95, із змінами, внесеними згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

встановлення монополю низьких цін (тарифів, розцінок) на свої товари, що призвело або може призвести до обмеження конкуренції. (Статтю 4 доповнено абзацом восьмим згідно із Законом N 258/95-ВР від 05.07.95, із змінами, внесеними згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

Стаття 5. Антиконтурентні узгоджені дії

(Назва статті 5 в редакції Закону N 154/98-ВР від 03.03.98)

Антиконтурентними узгодженими діями визнаються погоджені дії (угоди), що призвели або можуть призвести до: (Абзац перший статті 5 в редакції Закону N 154/98-ВР від 03.03.98)

встановлення (підтримання) монопольних цін (тарифів), знижок, надбавок (доплат), націнок;

розподіл ринків за територіальним принципом, асортиментом товарів, обсягом їх реалізації чи закупівель або за колом споживачів чи за іншими ознаками, що призвели або можуть призвести до їх монополізації; (Абзац третій статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

усунення з ринку або обмеження доступу на нього продавців, покупців, інших суб'єктів господарювання.

Стаття 6. Дискримінація суб'єктів господарювання органами державної влади, органами місцевого самоврядування та органами адміністративно-господарського управління та контролю

1. Дискримінацією суб'єктів господарювання органами державної влади, органами місцевого самоврядування та органами адміністративно-господарського управління та контролю визнається:

заборона створення нових підприємств чи інших організаційних форм підприємництва в будь-якій сфері діяльності, а також встановлення обмежень на здійснення окремих видів діяльності, на виробництво певних видів товарів, що призвели або можуть

призвести до обмеження конкуренції; (Абзац другий пункту 1 статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

примусення суб'єктів господарювання до вступу в асоціації, концерни, міжгалузеві, регіональні та інші об'єднання підприємств, а також до пріоритетного укладання договорів, першочергової поставки товарів певному колу споживачів; (Абзац третій пункту 1 статті 6 в редакції Закону N 258/95-ВР від 05.07.95)

прийняття рішень про централізований розподіл товарів, що призвело або може призвести до монопольного становища на ринку; (Абзац четвертий пункту 1 статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

встановлення заборони на реалізацію товарів з одного регіону республіки в інший;

надання окремим суб'єктами господарювання податкових та інших пільг, які ставлять їх у привілейоване становище щодо інших суб'єктів господарювання, що призвело або може призвести до монополізації ринку певного товару; (Абзац шостий пункту 1 статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

обмеження прав суб'єктів господарювання щодо придбання та реалізації товарів;

встановлення заборон чи обмежень відносно окремих суб'єктів господарювання або груп суб'єктів господарювання.

2. Дискримінацією суб'єктів господарювання визнається також укладення між органами державної влади, органами місцевого самоврядування та органами адміністративно-господарського управління та контролю, а також між цими органами та суб'єктами господарювання угод, а також надання цими органами повноважень фізичним чи юридичним особам для провадження дій, передбачених пунктом 1 цієї статті. (Пункт 2 статті 6 в редакції Закону N 154/98-ВР від 03.03.98)

3. Законодавчими актами України можуть бути встановлені винятки із положень цієї статті з метою забезпечення національної безпеки, оборони, суспільних інтересів.

Розділ III

НЕДОБРОСОВІСНА КОНКУРЕНЦІЯ

Стаття 7. Недобросовісна конкуренція

Правові засади захисту від недобросовісної конкуренції визначаються Законом України "Про захист від недобросовісної конкуренції" (236/96-ВР). (Стаття 7 із змінами, внесеними згідно із Законами N 75/95-ВР від 28.02.95, N 258/95-ВР від 05.07.95, в редакції Закону N 154/98-ВР від 03.03.98)

Розділ IV

ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ДОТРИМАННЯМ АНТИМОНОПОЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Стаття 8. Державна політика у сфері обмеження монополізму в підприємницькій діяльності

1. Державна політика у сфері обмеження монополізму в підприємницькій діяльності, здійснення заходів щодо демонополізації економіки, фінансової, матеріально-технічної, інформаційної, консультативної та іншої підтримки суб'єктів

господарювання, які сприяють розвитку конкуренції, здійснюється уповноваженими на це органами державної влади, органами місцевого самоврядування та органами адміністративно-господарського управління та контролю.

2. Демоніполізація економіки і розвиток конкуренції в Україні забезпечуються згідно із спеціальною програмою, яка розробляється Кабінетом Міністрів України та затверджується Верховною Радою України. (Пункт 2 статті 8 в редакції Закону N 258/95-ВР від 05.07.95)

3. Державний контроль за дотриманням антимонопольного законодавства, захист інтересів суб'єктів господарювання та споживачів від його порушень, в тому числі від зловживання монопольним становищем та недобросовісної конкуренції, здійснюються Антимонопольним комітетом України відповідно до його компетенції. (Пункт 3 статті 8 в редакції Закону N 258/95-ВР від 05.07.95)

Стаття 9. Антимонопольний комітет України

Структура, компетенція, організація діяльності та підзвітність Антимонопольного комітету України визначаються Законом України "Про Антимонопольний комітет України" (3659-12).
(*Стаття 9 в редакції Законів N 258/95-ВР від 05.07.95, N 154/98-ВР від 03.03.98*)

(*Статтю 10 виключено на підставі Закону N 258/95-ВР від 05.07.95*)

(*Статтю 11 виключено на підставі Закону N 258/95-ВР від 05.07.95*)

(*Статтю 12 виключено на підставі Закону N 258/95-ВР від 05.07.95*)

Стаття 13. Доступ до інформації

Суб'єкти господарювання, органи державної влади, органи місцевого самоврядування та органи адміністративно-господарського управління та контролю та їх посадові особи зобов'язані на вимогу державних уповноважених, голів територіальних відділень Антимонопольного комітету України подавати документи, письмові та усні пояснення, іншу інформацію в тому числі інформацію з обмеженим доступом, необхідну для здійснення Антимонопольним комітетом України і його територіальними відділеннями завдань, передбачених законодавством.

(*Стаття 13 в редакції Закону N 258/95-ВР від 05.07.95, із змінами, внесеними згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98*)

Стаття 14. Контроль за створенням, реорганізацією (злиттям, приєднанням), ліквідацією суб'єктів господарювання

З метою запобігання монопольному становищу окремих суб'єктів господарювання на ринку (моніполізації товарних ринків) створення, реорганізація (злиття, приєднання), ліквідація суб'єктів господарювання, створення асоціацій, концернів, міжгалузевих, регіональних та інших об'єднань підприємств, перетворення органів державної влади, органів місцевого самоврядування та органів

адміністративно-господарського управління та контролю в зазначені об'єднання, вступ одного або декількох суб'єктів господарювання в об'єднання у випадках, передбачених законодавством, здійснюються за умови одержання згоди на це Антимонопольного комітету України. (Стаття 14 в редакції Законів N 258/95-ВР від 05.07.95, N 154/98-ВР від 03.03.98)

Стаття 15. Контроль за придбанням, передачею в оренду майна

Придбання чи набуття будь-яким іншим способом у власність, одержання в управління (користування) часток (акцій, паїв), а також активів (майна) у вигляді цілісних майнових комплексів суб'єктів господарювання чи їх структурних підрозділів, оренда цілісних майнових комплексів суб'єктів господарювання чи їх структурних підрозділів здійснюються суб'єктами господарювання у випадках, передбачених законодавством, за умови одержання згоди на це Антимонопольного комітету України. (Стаття 15 в редакції Законів N 258/95-ВР від 05.07.95, N 154/98-ВР від 03.03.98)

Стаття 16. Примусовий поділ монопольних утворень

1. У випадках, коли суб'єкти господарювання зловживають монопольним становищем на ринку, Антимонопольний комітет України і його територіальні відділення мають право прийняти рішення про примусовий поділ монопольних утворень. (Пункт 1 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законами N 258/95-ВР від 05.07.95, N 154/98-ВР від 03.03.98)

2. Примусовий поділ не застосовується у випадках: неможливості організаційного або територіального відокремлення підприємств, структурних підрозділів чи структурних одиниць;

наявності тісного технологічного зв'язку підприємств, структурних підрозділів чи структурних одиниць, якщо частка внутрішнього обороту в загальному обсязі валової продукції підприємства (об'єднання тощо) становить менше 30 відсотків.

3. Рішення Антимонопольного комітету України і його територіальних відділень про примусовий поділ підприємств (об'єднань тощо) підлягає виконанню у встановлений строк, який не може бути менше шести місяців. (Абзац перший пункту 3 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

Реорганізація монопольного утворення, що підлягає примусовому поділу, здійснюється на його розсуд за умови усунення монопольного становища цього утворення на ринку. (Пункт 3 статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом N 258/95-ВР від 05.07.95)

(Статтю 17 виключено на підставі Закону N 258/95-ВР від 05.07.95)

(Статтю 18 виключено на підставі Закону N 258/95-ВР від 05.07.95)

Розділ V

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ АНТИМОНОПОЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Стаття 19. Накладання штрафів на суб'єктів господарювання - юридичних осіб

Штрафи на суб'єктів господарювання - юридичних осіб накладаються Антимонопольним комітетом України за:

вчинення дій, передбачених статтями 4-6 цього Закону, ухилення від виконання або несвоєчасне виконання рішень Антимонопольного комітету України і його територіальних відділень про припинення порушень антимонопольного законодавства, відновлення початкового стану або зміну угод, що суперечать цьому Закону, - у розмірі до п'яти відсотків виручки суб'єкта господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф; (Абзац другий частини першої статті 19 із змінами, внесеними згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

створення, реорганізацію (злиття, приєднання), ліквідацію суб'єктів господарювання (у тому числі господарського товариства, асоціації, концерну або іншого об'єднання підприємств), вступ одного або декількох суб'єктів господарювання в об'єднання, придбання чи набуття будь-яким іншим способом у власність, одержання в управління (користування) часток (акцій, паїв) та активів (майна) у вигляді цілісних майнових комплексів суб'єктів господарювання чи їх структурних підрозділів, а також в оренду цілісних майнових комплексів суб'єктів господарювання чи їх структурних підрозділів без згоди на це Антимонопольного комітету України, адміністративних колегій, державних уповноважених і територіальних відділень Антимонопольного комітету України у випадках, якщо законодавством передбачено необхідність одержання такої згоди, - у розмірі до 5 відсотків виручки суб'єктів господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф; (Частину першу статті 19 доповнено абзацом третім згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

неподання, несвоєчасне подання або подання завідомо недостовірної інформації Антимонопольному комітету України і його територіальним відділенням - у розмірі до половини відсотка виручки суб'єкта господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф.

У разі, якщо обчислення виручки суб'єкта господарювання неможливе, або виручка відсутня, штрафи, зазначені в абзацах другому та третьому частини першої цієї статті, накладаються у розмірі до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а штрафи, зазначені в абзаці четвертому частини першої, - у розмірі до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. У разі, якщо суб'єкт господарювання працював менше одного року, штрафи обчислюються від виручки суб'єкта господарювання за час, що передував порушенню. (Частина друга статті 19 із змінами, внесеними згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

Рішення про накладення штрафів у розмірах понад тисячу неоподатковуваних мінімумів доходів громадян приймаються виключно Антимонопольним комітетом, адміністративними колегіями на їх засіданнях. (Частина третя статті 19 в редакції Закону N 154/98-ВР від 03.03.98)

(Частина четверта статті 19 втратила чинність на підставі Закону N 783-XIV (783-14) від 30.06.99 - редакція набирає чинності одночасно з набранням чинності Законом про Державний бюджет України на 2000 рік)

(Стаття 19 в редакції Закону N 258/95-ВР від 05.07.95)

Стаття 20. Адміністративна відповідальність посадових осіб та громадян, які займаються підприємницькою діяльністю

(Назва статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом
N 154/98-ВР від 03.03.98)

Посадові особи органів державної влади, органів місцевого самоврядування та органів адміністративно-господарського управління та контролю, підприємств, установ, організацій, а також громадяни, які займаються підприємницькою діяльністю без створення юридичної особи, несуть адміністративну відповідальність згідно з законодавством за: (Абзац перший частини першої статті 20 в редакції Закону N 154/98-ВР від 03.03.98)

вчинення дій, передбачених статтями 4-6 цього Закону; неподання, несвоєчасне подання або подання завідомо недостовірної інформації Антимонопольному комітету України і його територіальним відділенням;

ухилення від виконання чи несвоєчасне виконання рішень Антимонопольного комітету України і його територіальних відділень.

Штрафи стягуються в судовому порядку.

(Стаття 20 в редакції Закону N 258/95-ВР від 05.07.95)

Стаття 21. Вилучення незаконно одержаного прибутку

Прибуток, незаконно одержаний суб'єктами підприємницької діяльності в результаті порушення статей 4 і 5 цього Закону, стягується судом чи арбітражним судом до державного бюджету.

(Стаття 21 із змінами, внесеними згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

Стаття 22. Відшкодування збитків

Збитки, заподіяні зловживанням монопольним становищем, антиконкурентними узгодженими діями, дискримінацією суб'єктів господарювання органами державної влади, органами місцевого самоврядування та органами адміністративно-господарського управління та контролю, підлягають відшкодуванню в порядку, передбаченому цивільним законодавством України. (Стаття 22 в редакції Закону N 154/98-ВР від 03.03.98)

Розділ VI

РОЗГЛЯД СПРАВ ТА ЗАЯВ АНТИМОНОПОЛЬНИМ КОМІТЕТОМ УКРАЇНИ І ОСКАРЖЕННЯ ЙОГО РІШЕНЬ

(Назва розділу VI із змінами, внесеними згідно із Законами
N 258/95-ВР від 05.07.95, N 154/98-ВР від 03.03.98)

Стаття 23. Розгляд справ про порушення антимонопольного законодавства

Антимонопольний комітет України, державні уповноважені, адміністративні колегії та територіальні відділення Комітету в межах своєї компетенції розглядають справи про порушення антимонопольного законодавства і за результатами розгляду приймають рішення в порядку, передбаченому чинним законодавством.

(Стаття 23 в редакції Закону N 258/95-ВР від 05.07.95)

Стаття 23-1. Розгляд заяв про надання згоди на створення, реорганізацію та ліквідацію суб'єктів господарювання

Антимонопольний комітет України, адміністративні колегії,

державні уповноважені та територіальні відділення Антимонопольного комітету України в межах своєї компетенції розглядають заяви про надання згоди на створення, реорганізацію (злиття, приєднання), ліквідацію суб'єктів господарювання (у тому числі господарського товариства, асоціації, концерну та іншого об'єднання підприємств), вступ одного або декількох суб'єктів господарювання в об'єднання, придбання чи набуття будь-яким іншим способом у власність, одержання в управління (користування) часток (акцій, паїв) та активів (майна) у вигляді цілісних майнових комплексів суб'єктів господарювання чи їх структурних підрозділів, а також в оренду цілісних майнових комплексів суб'єктів господарювання чи їх структурних підрозділів і за результатом розгляду приймають рішення в порядку, передбаченому законодавством.

(Закон доповнено статтею 23-1 згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

Стаття 23-2. Збір за подання заяви про надання згоди на створення, реорганізацію та ліквідацію суб'єктів господарювання

За подання заяви про надання згоди на створення, реорганізацію (злиття, приєднання), ліквідацію суб'єктів господарювання (у тому числі господарського товариства, асоціації, концерну та іншого об'єднання підприємств), вступ одного або декількох суб'єктів господарювання в об'єднання, придбання чи набуття будь-яким іншим способом у власність, одержання в управління (користування) часток (акцій, паїв) та активів (майна) у вигляді цілісних майнових комплексів суб'єктів господарювання чи їх структурних підрозділів, а також в оренду цілісних майнових комплексів суб'єктів господарювання чи їх структурних підрозділів справляється збір.

(Дію частини другої статті 23-2 зупинено на 2002 рік згідно із Законом N 2905-III (2905-14) від 20.12.2001) (Дію частини другої статті 23-2 зупинено на 2001 рік згідно із Законом N 2120-III (2120-14) від 07.12.2000) Суми зазначених зборів розподіляються у такому співвідношенні: п'ятдесят відсотків сум зборів зараховуються до Державного бюджету України, п'ятдесят відсотків - державному органу на покриття витрат, понесених цим органом на розгляд заяви, проведення експертизи тощо.

Перелік зборів, їх розмір, строки і порядок сплати визначаються Кабінетом Міністрів України.

(Закон доповнено статтею 23-2 згідно із Законом N 154/98-ВР від 03.03.98)

Стаття 24. Порядок оскарження рішень Антимонопольного комітету України

(Назва статті 24 із змінами, внесеними згідно із Законом N 258/95-ВР від 05.07.95)

1. У випадках незгоди з рішеннями Антимонопольного комітету України і його територіальних відділень суб'єкти господарювання, органи державної влади, органи місцевого самоврядування та органи адміністративно-господарського управління та контролю та інші заінтересовані особи мають право у тридцятиденний строк звернутися до суду, арбітражного суду з заявою про скасування чи зміну повністю або частково рішень Антимонопольного комітету України і його територіальних відділень. (Пункт 1 статті 24 із змінами, внесеними згідно із Законом N 258/95-ВР від 05.07.95)

2. Подання заяви не зупиняє виконання рішень на час розгляду справи в суді чи арбітражному суді, якщо судом чи арбітражним

судом не винесено рішення про припинення дії вказаних актів.

3. Збитки, заподіяні неправомірними рішеннями Антимонопольного комітету України і його територіальних відділень, відшкодовуються за рахунок державного бюджету незалежно від вини конкретних посадових осіб Антимонопольного комітету України і його територіальних відділень.

(*Стаття 24 із змінами, внесеними згідно із Законом N 258/95-ВР від 05.07.95*)

Стаття 25. Порядок виконання рішень Антимонопольного комітету України

(*Назва статті 25 із змінами, внесеними згідно із Законом N 258/95-ВР від 05.07.95*)

1. Рішення Антимонопольного комітету України і його територіальних відділень підлягають виконанню у передбачені цими розпорядженнями строки.

2. Суб'єкти господарювання, на яких Антимонопольним комітетом України накладено штраф, сплачують його у 30-денний строк з дня одержання рішення про накладення штрафу. За кожний день прострочення сплати штрафу стягується пеня у розмірі півтора відсотка від суми штрафу. (Пункт 2 статті 25 із змінами, внесеними згідно із Законом N 258/95-ВР від 05.07.95)

3. У разі відмови суб'єкта господарювання від сплати штрафу та пені стягнення проводиться за рішенням суду (арбітражного суду). (Пункт 3 статті 25 в редакції Закону N 642/97-ВР від 18.11.97)

4. За заявою суб'єкта господарювання, на якого накладено штраф, Антимонопольний комітет України має право відстрочити сплату штрафу.

(*Стаття 25 із змінами, внесеними згідно із Законом N 258/95-ВР від 05.07.95*)

Президент України

Л.КРАВЧУК

м. Київ, 18 лютого 1992 року
N 2132-ХІІ
